

skrænke mig, idet jeg blot endnu udtaler Haabet om, at Lovforslaget, i alt væsentligt saaledes som det nu foreligger, maa faa en let og hurtig Gang gennem Rigsdagen.

Forsvarsministeren (P. Munch): Efter de Udtalelser, der er fremsatte af de ærede Ordførere for 3 Partier og af den sidste ærede Taler (Christian Rasmussen), kan der i al Almindelighed siges her i Tinget at være Tilslutning til Hovedtrækkene i det foreliggende Lovforslag, og man kan da vel regne paa Fremme af det, i alle væsentlige Punkter saaledes som det her foreligger. Den samme Opfattelse kan derimod ikke siges at have faaet Udtryk i det ærede Medlem fra Nyborgs (Birch) Udtalelser. Den ærede sidste Taler (Christian Rasmussen) sagde, at det ærede Medlem fra Nyborg havde forbedret sig siden 1912. Jeg husker ikke, hvorledes det ærede Medlem var i 1912 (*Ivar Berendsen*: Han var meget slem). Det skal jeg ikke udtale mig om, jeg mindes, som sagt, ikke, hvorledes det ærede Medlem var den Gang. Jeg kan kun sige, at det ærede Medlem i Dag var noget stridbar ogsaa efter sin Forbedring og noget tilbøjelig til at nedsable alt muligt i det foreliggende Lovforslag.

Det ærede Medlem fra Nyborg stillede først et Spørgsmaal til mig, nemlig hvorvidt Lovforslaget havde været drøftet med Repræsentanter for Handel og Søfart, med de forskellige Organisationer og med Jurister; i saa Fald vilde han føle sig mere beroliget overfor forskellige af Lovforslagets Bestemmelser. Dertil kan jeg svare, at Lovforslaget, som det ogsaa fremgaar af Bemærkningerne, har været drøftet med de forskellige Organisationer og med Handelsministeriet, og jeg kan føje til, at det ogsaa har været gennemgaaet af Jurister, ogsaa Jurister udenfor selve Administrationen. Den Beroligelse, som det ærede Medlem kan hente sig derfra, kan jeg altsaa give ham.

Dernæst gjorde det ærede Medlem den Bemærkning, at der paa forskellige Punkter var en Tendens — som ogsaa var udtrykt i Motiverne — til at drage Søfartens dygtigste Mænd over til Lodsvæsenet. Imod dette protesterede det ærede Medlem meget stærkt. Søfartens dygtigste Mænd skulde efter hans Mening drage ud over Havene, og det ærede Medlem syntes at betragte Lodstjenesten som noget særdeles ringe. Det ærede Medlem sammenlignede dette at drage Folk fra Søfarten over til Lodsvæsenet med dette

at gøre Landets første Jurister til Stævningmænd. Nu ved jeg ikke, om det ærede Medlem virkelig synes, at Lodsvæsenet er noget saa overmaade ringe, men det ærede Medlem vil sikkert forstaa, at dette Synspunkt kan ikke anlægges af det Ministerium, hvorunder Lodsvæsenet hører. Det er en naturlig Opgave for dette Ministerium at søge at drage saa gode Kræfter som muligt til Lodsvæsenet, og jeg skulde for Resten tro, at Skibsfarten er i Stand til at byde sine ledende Mænd saadanne Vilkaar, at det ogsaa kan holde paa dem, selv efter at dette Lovforslag er blevet gennemført. Nogen egentlig Fare vil der altsaa neppe frembyde sig i den Henseende.

Endvidere udtalte det ærede Medlem, at Ministerens Magt overfor Rigsdagen udvidedes meget ved dette Lovforslag. Det drejer sig her om Bestemmelsen om, at Ministeren skulde kunne tage Bestemmelser om Lodseriers Oprettelse og Nedlæggelse. Dette er ikke en Bestemmelse af meget vidtrækkende Betydning. Dens Hensigt er af ren praktisk Karakter. Det har gentagne Gange vist sig, at der med Hensyn til smaa Lodseriers Nedlæggelse og til mulig Oprettelse af Lodserier paa Steder, hvor der kunde være Brug derfor, har været Tale om at træffe Beslutninger af saa lidet almen Karakter, at det var noget ejendommeligt at skulle beskæftige Rigsdagen dermed. Men Spørgsmaalet er af meget ringe Betydning. Selvfølgelig kan man, hvis det ønskes fra Rigsdagens Side, ogsaa fremtidig lade saadanne Spørgsmaal afgøre gennem Lov. Jeg tror, det er et Spørgsmaal, som vi i al Fredelighed kan tale sammen om i Udvalget og der se at komme til Enighed om.

Saa sagde det ærede Medlem endelig, at paa et andet Punkt indskrænktes Ministerens Myndighed, idet Lodsdirektøren fik Ret til at afskedige Lods. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at denne Ret faar Lodsdirektøren kun indenfor de to første Aar, en Lods er ansat, og saafremt den paagældende Lods viser sig uskikket til Lodsgerningen. I alle andre Tilfælde skal Ministerens Samtykke til Afskedigelse af Lodsens indhentes. Det kan derfor ikke siges at være nogen særlig vidtgaende Forandring, her er foretaget.

Naar det ærede Medlem omtalte, at § 11 gav Ministeren Myndighed til at paabyde Lodstvang, tænkte han formodentlig ud over det nuværende. Han tænkte formodentlig paa 2det Stykke i Paragraffen, der siger, at „naar Hensynet til Statens